

tionærerne Kapitalister tilsammen. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) antydede i Gaar, at han syntes, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds havde faaet for lidt udrettet i Skatteudvalget, hans Virksomhed havde ikke sat tilstrækkelig Frugt. Der synes jeg, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds gør ham Uret. For de smaa Aktionærer i Marstal har han udført en stor Gerning, endog af saa stor Betydning og Rækkevidde, at den rækker til alle Aktionærer over det ganske Land.

Endnu ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører kom med et Par Udtalelser, som forbavtede mig. Han talte om, at mine Udtalelser i Gaar havde forbavset ham, saa det gaar lige op. Den ærede Ordfører sagde, at det undrede ham, at jeg ikke i Udvalget havde sagt et eneste Ord mod Flertallets Ændringsforslag. Der svigter den ærede Ordførers Hukommelse ham ligesom ved anden Behandling, med Hensyn til det Ændringsforslag, han da drøftede med et Par Medlemmer. Nej, hverken den ærede Ordfører eller noget andet Medlem af Udvalget kan paa noget Tidspunkt af Udvalgets Forhandlinger have haft fjerneste Tvivl om, hvorledes det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og jeg have stillet os eller vilde stille os til dette Spørgsmaal. Vor Stilling har fra først til sidst været den samme, og ved anden Behandling stillede vi jo endog Forslag om, at man med Hensyn til Beskatning af den Indtægt, der flød fra Virksomheder i Udlandet, skulde gaa tilbage til Standpunktet fra i Fjor. Det er derfor aldeles umotiveret, naar den ærede Ordfører spiller forbavset over vor Stilling nu; han kan ikke have været i Tvivl om, hvorledes vi stillede os. Naar den ærede Ordfører saa kommer og siger, at jeg skulde være kommen med mine Tal i Udvalget, saa maa jeg dertil svare, at det var ganske umuligt, for jeg havde ikke noteret mig et eneste Tal den Gang; det gjorde jeg først siden. Men jeg har indtil det sidste ikke tænkt mig Muligheden af, at Udvalgets Flertal vilde forlade det Standpunkt, Tinget har staaet paa i saa mange Aar. Jeg troede, det kun var en Slags Høflighed over for det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon), naar man ved anden Behandling talte om det som om noget, der maaske kunde lade sig gøre. Men jeg har ikke et Øjeblik tænkt mig Muligheden af, at man virkelig kunde gaa

fra det Standpunkt, man havde staaet paa i saa mange Aar. Den ærede Ordfører sagde rigtignok, at han troede heller ikke, mine Tal i Udvalget kunde have paavirket Flertallet, men jeg fik alligevel det Indtryk, at han nu, efter at han havde hørt mine Tal og min Kritik, ikke var slet saa sikker i sin Sag. Skulde dette gælde ogsaa hele Flertallet, vil jeg henstille, om det ikke vil være rigtigt, at den ærede Ordfører enes med sine Medforslagsstillere om at tage Ændringsforslaget tilbage eller tilraade at stemme det ud; thi saa er der jo ingen Ulykke sket.

Den ærede Ordfører drog nogle ganske mærkelige Konsekvenser af Aktieselskabers Beskatning, Konsekvenser, man har været blind for i tidligere Aar. Vi have slet ikke haft Øje for, at der kunde være Tale om at beskatte Kreditforeninger ikke blot af deres Reservefond, deres Overskud, men ogsaa af hele deres Obligationsbeløb og Sparekasserne af alt hvad de laa inde med til Forrentning. Jeg vil nu først sige, at da der skal fradrages 4 pCt. af Renteindtægten, saa bliver der ikke meget at beskatte, for Renteindtægten er i Reglen kun 3½ pCt. Men jeg skal slet ikke indlade mig paa at imødegaa dette. Naar man gaar til Kildebeskatning, tager man Skatten af Indtægtskilderne, og saa indrømmer man Kilderne en Ret til at fradrage Skatten i Renten eller Udbyttet. Men det er ikke det samme som her. Den ærede Ordførers Udtalelser i Dag om dette Forhold hvile paa den rene Begrebsforvirring; anderledes kan jeg ikke betegne det. Og hvis det er mig, som ser fejl deri, saa er det ikke blot mig, men saa er det saadan, at det, der i de tidligere Aar har været skjult for den gamle vise Ordfører og det gamle vise Flertal, nu i Skatteudvalget er blevet fuldt aabenbaret for den ny Ordfører og det ny Flertal. Det er jo muligt, at det er saa, det kunne vi jo nu tænke nærmere over, men foreløbig staa den ærede Ordførers Udtalelser om dette Spørgsmaal for mig som ganske uhjemlet Tale.

Endnu skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Dette Spørgsmaal, om Aktieselskaber skulde betale Skat eller ikke, er jo ikke et Spørgsmaal om By kontra Land. Paa ingen Maade. Selskabernes Hjemsteder vide vi hvor ere. De fleste ere maaske i Byerne, men der er ogsaa mange paa Landet. Men Aktiekapitalen, som Skatten jo kommer til at gaa ud over, ved ingen hvor ligger. Det er derfor paa ingen Maade et Spørgsmaal om By kontra Land,